

Kommuneplan – Innspill

Ønsker å sette litt fokus på Ringerike kommune sin kommuneplan.

I Norge har vi en kommunal- og moderniseringsminister i Nikolai Astrup fra Høyre, som prøver å tilrettelegge for at det skal bli enklere å gjøre byggetiltak på egen eiendom. Her går Ringerike kommune i stikk motsatt retning for alle de boligeierne som bor i et såkalt LNF område.

RINGERIKE KOMMUNE: I arealplan til Ringerike kommune står følgende:

§ 10.1 *Bygge- og anleggstiltak i LNF (§ 11-7, nr. 5) Oppføring av ny bolig- eller fritidsbebyggelse er ikke tillatt. Forbudet gjelder også utvidelse av slik bebyggelse, samt fradeling til slikt formål.*

Kort og konsist, her knebler kommunen bygdene på Ringerike totalt. Dette innebærer at har du en eiendom i et såkalt LNF område i Ringerike kommune, så er det forbudt å bygge et tilbygg med f. eks. et soverom for en barnefamilie som trenger det, et bad på 1. etasjes plan for eldre som trenger det, et uthus eller garasje for de som har behov for det, eller et inngangsparti med universell utforming for de som har behov for det. Tro det eller ei, men slik er det!

Hva sier så f.eks. andre kommuner i sine arealplaner?

LILLEHAMMER KOMMUNE – I arealplan til Lillehammer kommune står følgende:

Arealplan og spredt bebyggelse i LNF område.

Lillehammer skal ha et bredt og variert boligtilbud, og grendene skal tilby en alternativ og mer naturnær bomulighet som ikke bynære områder og bydelsentrene kan gi. Spredt boligbygging er med på å utfylle kommunens boligtilbud ved at det, for noen områder, gir billigere boliger, og ved at bomiljøet får andre kvaliteter.

4.3.4.2 Spredt boligbebyggelse I denne planen gjøres et planteknisk grep for å definere eksisterende boligbebyggelse i uregulerte områder som det de er – spredt boligbebyggelse. Formålet med dette er likebehandling for boligeiendommer i denne arealkategorien og å sikre at eiendommene kan vedlikeholdes og renoveres innenfor visse rammer, uten å måtte søke om dispensasjon.

POLITISKE FØRINGER Kommunestyret vedtok i forbindelse med «kraftsamling i grendene» bl.a. følgende i møte den 22.02.18, sak 12/18: «... Tilrettelegging for boligbygging der det er marked/muligheter for dette. • Visjonen om 10-minuttersbyen skal ikke være til hinder for vekst også i grendene. • Myke opp praksis knyttet til omregulering til boligformål der dette ikke kommer i konflikt med viktige verneinteresser.»

En kan spørre seg, hva er hensikten med en slik formulering i arealplanen til Ringerike kommune? Det synes som en rød tråd i kommunens retningslinjer at, bygdefolk kan en skalte og valte med, etter eget forgodtbefinnende. Dette ser vi i gebyrpolitikken, og ellers også.

Leser vi mellom linjene i Lillehammer kommunes arealplan så opplever vi en kommune, som ivaretar helheten ovenfor innbyggerne. Dette forplanter seg videre, og gjør at innbyggerne i kommunen er stolte av byen sin, og de er stolte av bygdene som omgir byen. Dette har lange tradisjoner på Lillehammer.

I Ringerike har vi lett for å være nedlatende om bygdene i kommunen, og dette gjenspeiler seg i kommunens administrative retningslinjer. Jeg kunne gjengitt hva en kommunepolitiker uttalte engang, men jeg skal la være. Bygdene rundt Ringerike har bidratt i stor grad til å skape og utvikle Hønefoss, og jeg tror det er et oppriktig ønske fra de fleste av oss som bor på bygda, at Hønefoss skal være å bli en attraktiv by i fremtiden. Her er det nok mange som er spente på utviklingen. For å bygge samhold har vi litt å lære fra Lillehammer, og la oss i hvertfall begynne med det som Lillehammer kommune skriver i sin arealplan, sikre at eiendommene på bygda kan vedlikeholdes og renoveres. Kommunen bør heie på alle som ønsker å gjøre dette, og ikke motarbeide slike tiltak i sine retningslinjer.

KONKLUSJON

Ringerike kommunes bestemmelser i kommuneplan LNF områder må endres.

I Ringerike kommune må det gis samme muligheter i LNF områder, som i regulerte områder for tiltak på egen bolig, som generelt innledningsvis i arealplanen for kommune, og som også kommunal og moderniseringsminister Nikolai Astrup tilrettelegger for. Dette er viktig slik at alle kan ha mulighet for å tilrettelegge egen bolig med bl. a. tilgjengelighet, barnefamiliers behov for mer plass etc..

Videre for håndverkere som driver enkeltmannsforetak, er det viktig å kunne få lov til å bygge f.eks. et uthus / garasje. I Bærum kommunes arealplan står f.eks.

« tillatt grad av utnyttelse for bebygde boligeiendommer i LNF-områdene skal ikke overstige BRA 200 m² for boligareal, totalt BRA 300 m² for eiendommen » Enkelt og greit.

Videre må Ringerike kommune som Lillehammer kommune innføre begrepet LNFspredt i sin arealplan. Dette for at også bygdene på Ringerike skal bli tatt vare på og utvikles til beste for kommunen.

MILJØPERSPEKTIV

Jeg vil påstå at å bo landlig kan være mer miljøvennlig, enn i et såkalt kunutepunkt, hvor man bor tett. Kjenner flere i leilighet som ikke har annet å ta seg til enn ut å reise, det være seg hytte eller andre reisemål innelands og utenlands. La de som ønsker å dyrke grønnsaker på landet og gå turer i nærmiljøet også få muligheter på Ringerike. Det er mitt forslag til et godt miljø og bidra til et mindre belastende fotavtrykk på vår felles klode. Naturen er også viktig mentalt. Se artikkel under. Vi må unngå å bygge leiligheter med dårlige solforhold og utsikt kun til nabobyggets fasade.

Natur er viktig

Vedlagt en artikkel av britiske forskere som sier hvor viktig det er for oss mennesker å ha nærhet til naturen. Det å kunne se å betrakte og nyte naturen fra sin egen bolig, er meget viktig faktor ved planlegging av boliger, og ikke minst ved anskaffelse av bolig.

«Antall rom, adgang til offentlig transport eller boligens stand veier tungt når du leter etter drømmeboligen.

Men hvis du vil gjøre noe bra for din mentale helse, er det noe helt annet som har stor betydning: hvor tett boligen ligger på grønne områder.

Hvis du bor mindre enn 300 meter unna grønne områder gir det nemlig et betydelig bedre mentalt velvære.

Det viser en ny britisk undersøkelse med data fra 25 518 personer. Undersøkelsen er gjort av forskere fra University of Warwick, Newcastle University og University of Sheffield.

- Arbeidet vårt skiller seg ut fordi vi ser flerdimensjonalt på mentalt velvære - vi undersøker både lykke, livsglede og selvtillit, uttaler forsker Victoria Houlden i en presseerklæring om undersøkelsen. Ifølge Verdens helseorganisasjon (WHO) kan adgang til grønne områder bidra til å redusere helsemessig ulikhet, forbedre velvære og hjelpe i behandlingen av mentale sykdommer.

Neurobiolog Theresa Schilhab, som er leder av prosjektet Naturlig teknikk på Senter for barn og natur, forteller at naturens positive påvirkning på oss også er en del av grunnen til at sykehus jobber med sansehager, og at grønne områder blir prioritert i byplanlegging.

Og det påvirker oss faktisk å bare se på naturen.

- Studier tyder på at bare det å titte på et grønt område eller et grønt bilde i 40 sekunder - i stedet for en mur - gjør oss vesentlig mer produktive senere, forteller Theresa Schilhab, som også er lektor på Danmarks institutt for pedagogikk og utdanning på Aarhus Universitet.

Hun refererer blant annet til en australsk undersøkelse, hvor forskerne kaller det en "mikropause" når man ser på naturen en liten stund. Og de konkluderer med at det kan være et godt verktøy for å bevare oppmerksomheten på arbeidsplasser.

Faktisk påvirker naturen vår måte å tenke på. Når du ser på naturen, kan du nemlig gli over i det som kalles divergent tenkning, som ofte er koblet til kreative prosesser.

- Naturen er langt mer stimulerende enn menneskeskapt miljøer, forteller Theresa Schilhab.

Kommer du inn i en rosenhage har du vanskeligere for å bli i dine egne tanker. I stedet blir du oppmerksom på farger, former og dufter.

- Det kan gi deg frihet fra den kontrollerte prosesseringen, sier hun.

Den kontrollerte prosesseringen, den bevisste bruken av oppmerksomhet og innsats, anvender du dagen lang, for eksempel når du er på arbeid.

Og derfor kan det være et nødvendig pusterom å bli trukket ut av den. Det gir hjernen din en pause fra den vanlige måten å tenke på.

- Det er en måte å avlaste systemet på, forklarer Theresa Schilhab.»